

KÖR NOTA

Genç adam sokakta yürürken düşünceleri de peşinden geliyordu.Mavi gömleğinin yakasındaki siyah ipek kravat hafif kaymıştı.Üzerinde siyah ceket ve siyah pantolonu vardı.Ceketinin kollarından gözükten gümüş kol düğmeleri ile tam anlamı ile bir beyefendi görünümüne sahipti..Rugan ayakkabılarını tamamlayan güzel pantolonun paçaları hafif derecede çamurluydu.İnce uzun parmaklı eli siyah saçlarının arasında gidip geliyordu.Genç olmasına rağmen yüzündeki ifade onu on yıl yaşlandırmıştı.Kaşları çatık ve endişe doluydu.Dudakları bir şey söylemek istercesine kıpırdanıp duruyordu.Bu özenle yaratılmış yüzdeki sıkıntıyı mavi gözleri özetliyordu sanki.Alnına düşmüş bir parça siyah saçına ansızın bir damla yağmur düşüverdi.Genç adam hızlı olan adımlarını yavaşlattı.Etrafta koşuşan insanların aksine o durdu ve gökyüzüne baktı.Mavi gözlerine rengi veren gökyüzüne öyle baktı ki sanki sıkıntılarının tüm derdi bu gözlerindeki güzelliğin suçuydu.Onları alması için yalvarır gibi ellerini hafifçe yana doğru açtı.Hızlanan yağmur tek tek genç adamın yüzüne vuruyordu.Yerdeki taşların arasına yağmur damlaları dolmuş,kaldırım kenarlarında biriken sular hızla yol boyunca ilerliyordu.Meydandaki saat kulesinden saatin tik-takları etrafa yayılıyordu.Etraftaki kalabalıktan eser yoktu.Meydanda bir tek delikanlı kalmıştı.Genç adam ellerini indirdi ve yüzünü gökyüzünden çevirdi.Nefretle yoğrulan ifadesine şimdi mahzun bir ifade hakimdi.Karşısındaki denize baktı.Deniz de onun duyguları gibi hırçındı.Dalgalar köpürüyor hızlıca duvara vurup sakinleşiyordu.Bu hırçın denizin ardında özgürlük vardı.Orada bu dünyadaki insanlara benzemeyen insanlar vardı.İstenilmeyen duygular şu denizin ardında son buluveriyordu.Düşünceleri bir hülya,bir dalgınlık halini alırken boğazından boş bir lokma geçti.Gözlerindeki nazarlar keskinleşti ama o gökyüzü gibi dürüst olupta gözyaşı dökemedi.Düşüncelerin büyüğü deniz kenarındaki bankta oturan kadını görünce son buldu.Onu gerçek dünyaya döndüren bu kadın öylece bankta yağmurun altında oturuyordu.Genç adam ilk önce şaşırdı, daha sonra etrafına bakındı.Etrafta bardaktan boşanırcasına yağın yağmurdan dolayı kimseler kalmamıştı.Yavaşça banka doğru yürüdü.Kadının uzun kınalı saçları bankın arkasından yağmur ile süzülüyordu.Kadının orada olmasından endişe duysa da kadına aldırmadan yavaş adımlarla yürüdü.Yağmur şiddetini arttırmıştı.Bankı da arkasında bırakarak denizin başına geldi.Parlak rugan ayakkabılarının yarısı betonun dışındaydı.Doğruca ileriye baktı.İçindeki düşünceler onu buraya getirmeye yetecek kadar nankördü."Topraktan çıkan yıldızlar beni de taşıyın gökyüzüne..Yeşil sular da yıkayın bu bedeni.Hayaller kırıştırdı bu yüzümü,hayaller ağarttı bu saçlarımı..Tek solduramayacağı şey gözlerimin maviliği..Onu da almadan beni de götür ey yeleleri beyaz ümitlerim.Şimdi çıkarın beni gökyüzüne,dağlar arkasında bekleyenlerim var.Şu duyduğum notalara ulaştırın beni.Vakit gitme vakti. Ben gidersem hayallerim yetim kalacak,şimdi ben gidersem bu mavi gözler gökyüzünden bir parça çalacak biliyorum.Cehenneme bilet alanlardanım ben.Geceyi bedenine satanlardanım.Siyah düşünceler üzerinde raks eden hayaller, benim.Onları çarmaha gerip,düşlerde yetim bırakan da benim..Seni unuttuğuma kalbim şahittir,sen hakim olduğunda.Bahaneler avukat olsa da bilirim ben suçumu.Biliyorum adalet istiyorsunuz ama benim size bedenimden başka verecek yalanım yok..."Gözlerinden bir türlü düşmeyen yaşlar,gözlerinde gurura sarılmışlardı.Cimri gözleri son anında bile gözyaşlarını akıtmamışlardı.Yağmur sanki gitmemesi için daha çok yağıyor; gökyüzü ona verdiği iki çift emanetin hatrına daha çok ağlıyordu.Genç adam ceketini yavaşça çıkardı ve yere koyarken mavi gözleri kıza takıldı.Kızın onu bu eyleminden döndürmek için çabalamadığını sadece yüzündeki mahzun dolu ifade ile denize baktığını görünce kızın ne kadar duygusuz olduğunu düşündü.Adam kızı süzerken kız çantasından flütünü çıkardı.Yağın yağmura aldırmadan flütü çalmaya başladı.Adamın kulağına notalar dolup gönlüne akıyordu.Kız yeşil gözlerini denize dikmiş tüm güzelliği ile müziğini ifşa

ediyordu.Delikanlının içinde biraz önce düşündüklerinden dolayı anlamsız bir pişmanlık duygusu yeşerdi.Müzik tüm hayallerine bir beden vermişti sanki.Flüt deliklerinden çıkan bu acıklı müzik,etrafa yayılmıyor sanki zorla gencin kulağına giriyordu.Henüz bir gün önce hayal gibi görünen,daha doğrusu imkansız gibi görünen ölümü,geri dönülmesi mümkün olmayan bir eylem ile vaki kabul ediyordu.Müzik, ayaklarını yavaşça denizden uzaklaştırıyor, bedenini tekrar dünyaya bağışlıyordu.Bir kaç dakika çalınan müzikten sonra kız flütünü yavaşça ıslanmış dudaklarından indirdi.Hafif tebessümlü yüzü ile adama bakmadan:

-Umarım bu şarkıyı birine çalma şerefine erişmişimdir.Umarım beni duyuyorsunuzdur.

Adamın aklında ilk önce kızın onunla dalga geçiyor olabileceği düşüncesi belirse de bu düşünce hemen yerini şaşkınlığa verdi.Kıza daha dikkatli baktı.İri yeşil rengi ve uzun kirpikleri olan bu gözlerde hiç bitmeyen bir mutluluk gördü.Kan kırmızı iri dudaklarında yağmur damlaları duruyordu.Kınalı saçları kulaklarını kapatmış dümdüz uzanıyordu.Genç adam kızın gözlerindeki mutluluğun gördüklerinden değil göremediklerinden olduğunu kısa bir süre sonra anlayıverdi.Yarım şekilde açılan dudaklarından bir şaşkınlık ve acıma duygusuyla karışık bir nefes çıktı.Gözlerini hızlı hızlı kırptı.Burun delikleri hızlıca açılıp kapanmaya başladı,dudakları büzüştü..Delikanlı oldukça endamlı bu kıza bakarken kesik kesik,düzensizce soluyordu.Dudağından bir tebessüm hafifçe geçiverdi.Gözleri yavaşça yalanı terkedip dürüst sözlerini artarda sıralıyordu.Gülümseyen dudaklarına yağmur damlasından başka bir damla değdi bu sefer.Sıcak ve eforlu...Kızın gülümseyen yüzüne döndü:

-Bu kadar güzel bir şarkı daha önce hiç dinlemedim..

Kız başını sesin geldiği yöne çevirdi.Dişlerini göstererek güldü.Oturduğu bankta yana doğru kaydı.Adam yapacağı işin yarım kalmasına nedenini bilmeden de olsa sevinmişti.Gülümseyerek kızın yanına oturdu.Yüzünde ki şaşkınlık hala devam ediyordu.Kızın saçları adını hatırlayamadığı bir çiçek gibi kokuyordu.Yağmur yavaş yavaş hızını keserken kız elini bankın iki yanına koydu.Sağ elinin adamın vücuduna değmesi ile adamın yerini tespit etti.Saçları adamı ıslatmasın diye sağ tarafındaki saçlarını sol omzuna attı.Elini yavaşça adamın gömleğine değdirdi,gözlerini kırptı:

-Çok ıslanmışsınız...Bu yağmuru camdan da seyredebilecekken sizi buralara getiren nedir?

Adam bu sözlerin çok safça söylediğini hissetti ve başını gökyüzüne kaldırdı:

-Ben yağmuru görmeye gelmedim,gören gözlerimi yağmurdan sakınmaya geldim.."Bu sözleri duyunca kızın yüzündeki gülümseme azaldı.Adamın aniden böyle kötü bir şey söylemesi onu derinden üzmüştü.Başını yavaşça eğdi.Böyle mutsuz insanları görmeye dayanamıyordu.Mutsuz olmak için ne de çok bahaneleri vardı.Kirpikleri kederlendi.Gözlerindeki ışık yasa büründü.Dudakları güzel bir muhabbete aç ıken birdenbire birbirlerine kenetlendiler.Biraz suskunluktan sonra dudaklarından kelimeler sırayla çıkıverdi:

-Annem insanların yağmurdan neden kaçtıklarını anlatmıştı bana...Yağmur yağdığında insanları kalplerindeki duyguların rengine boyarmış.Böylece kalbindeki duygulardan çekenler yağmurdan kaçarmış.Bu yağın yağmur seni de boyamış ancak sen bundan utanmıyorsun.Siyaha boyanmış kalbini ben görebiliyorum...Genç adamın yüzündeki ifadeler netleşti.Kaşları tek bir noktada birleşti.Yüzündeki damlalar yavaş yavaş yanaklarından süzüldü.Pişmanlık yüreğini fethederken bu konuşma onu derinden etkiledi.Gözlerini kızın gözlerine dikti.Onun onu görmediğini bildiği halde içinde bir utanma duygusu kapladı.Bu gözler nasıl bu kadar güzel olabilirdi?Kendi gözlerinde

bulamadığı herşeye bu gözler sahipti sanki.Bu gözler gören gözlerin göremediklerini nasıl görebilirdi?Bu dudaklara kendi canını acıtan bu sözleri kim söyletebilirdi?Kız elini yavaşça kaldırıp adamın göğsüne koydu.Adamın kalbi hızla çarpmaya başladı.Hızlı hızlı atan kalbinin üzerine incecik bir el duruyordu.Kız gözlerini kapadı:

-Ölümden korkmuyorsun ama şimdi benden korkuyorsun.Ölüm bile kendine layık olanı seçer..Senin kalbin benim gözlerim gibi ama..Ölmek için değil yaşamak için neden ara işte o zaman yağmur seni boyayamaz..

Kız yavaşça doğruldu.Bankta duran katlanmış sopasını aldı ve açtı.Flütünü çantasına koyup boynuna astı.Tebessüm etti ve "İyi günler.."dedi.Kız üzerinden akan damlalar ile çubuğunu etrafa sallayarak gözden kayboldu.Adamın mavi gözlerinden bir kaç damla yaş döküldü.Gözlerini kapadı.Hissiyatları derindi...Bir kaç dakika öylece bankta oturduktan sonra ayağa kalktı.Yerdeki ceketini aldı.Arkasında kalbinden kırıntılar bırakarak geldiği yoldan geri döndü...Kız, tahayyülatlar arasında gidip geliyordu.Adamın böyle bir istekte bulunması nedense onu çok incitmişti.Kendisine yapılan bir haksızlık olarak nitelendirmişti bunu.Birileri bir şeyler için çabalarken,birileri de nasıl değerli şeyleri bir çırpıda yok edebilirdi?Sürekli gözünün önünde olan bir karanlık için hiç mutsuz değilken,tüm güzellikleri,kusurları görenin böylesine nankör olmasına anlam verememişti...

Kız ertesi gün yağmurun yağacağını duyunca soluğu bankta almıştı.Bu sefer üzerinde beyaz gömleği vardı.Saçlarını arkadan toplamış,kırmızı tokası ile bağlamıştı.Gülümseyerek sopası ile bankın yerini aradı.Sopası banka çarpınca durdu hemen oturacaktı ki bankta birinin oturduğunu anladı.Yüzünde bir endişe belirdi.Adımını geri attı.Genç adam yavaşça kalktığı yerden doğruldu:

-Oturabilir miyim?

Kızın kaşları gerildi.Bu sesi tanımıştı.Gülümseyerek başı ile onayladı.Sopasını katladı ve eli ile banka tutundu.Genç adam onun bu çaresizliğine aniden kızın kolunu tutarak tepki verdi.Delikanlı, kızı yavaşça banka oturttu.Bu davranışı ona paslanmış olan iyilik duygusunu yeniden kazandırdı.Bunun için mutlu oldu.Kızın yanına yavaşça oturdu.Bir süre hiç konuşmadan gözleriyle denizi süzdüler.Dakikalarca süren sessizliği kız bozdu:

-Yağmur daha yağmadı.Umarım birazdan yağar..

Adam kendini cevap verme zorunluluğunda hissetti ve utanarak ellerini önünde birleştirip ovuşturdu.Yüzünde çeşitli ifadeler vardı.Konuşmayı bekleyen dudakları en sonunda aşka geldi:

-Evet..Gökyüzü şu an kapalı,bulutların rengi gri.Denizden de soğuk bir rüzgar esiyor.Birazdan yağacağından eminim..

Kız yüzünü adamın sesinin geldiğine yöne çevirdi,hayretle güldü:

-Bulutlar..

Elini havaya kaldırıp sallamaya başladı..

-Şu an onlara değişiyor muyum,neredeler?!

Adamı bir anda bir şaşkınlık sardı.Ne diyeceğini bilememişti..İçinden bu sorunun cevabını nasıl

vereceğinin mahkemesi yapılırken aniden cevap verdi:

-Öyle yaparsan bulutlar gıdıklanır.

Kız bir anda gülmeye başladı.Elini hızlıca çekti.İnci dişleri uzun bir süre hiç dudaklarının altında kalmadı.Adam da gülmeye başladı.Neden böyle bir şey dediğini anlamamıştı.Elini ağzına götürdü gülen dudaklarını kapattı.Gökyüzünden duyulan bir gök gürültüsü ardından bir kaç damla yağmur kızın yüzüne düşüverdi.Kız ilk yağmur damlası ile yüzünü refleks olarak kırıptı.Yüzündeki gülümseme gittikçe çoğalıyordu.Yağmuru hızını arttırdıkça aralarındaki sessizlik çoğaldı yüzlerindeki gülümsemeler arttı.İki tarafında arasında ikisinin de göremeyeceği bir bağ olduğu apaçıktı.Kızın kusurundan dolayı kendini yalnız hissetmesi bu genç ile son bulmuştu.Kız onun yapacağı en ufak hatayı kabul edecek onu yargılamayacak kadar onu kaybetmekten korkuyordu.Delikanlının kusurlarını görmeyen bu kızın yanında kendini rahat hissetmesi ona bu duygunun yanında apayrı duygularda bahşediyordu.Bir kadının dudaklarının arasından çıkan kelimeler hiç ona bu kadar kadınca gelmemişti.Yaşadığı hayatın güzelliği dün gece eve gider gitmez etkisini göstermişti..Bu kadının söyledikleri böylesine safça olup nasıl bir o kadar da anlamlı olurdu?Yaşadığı sıkıntılara son verme isteği ile gittiği halde cebinde mutluluklarla dönmüştü.Bu ona mutluluğu tanıma fırsatı verirken "aşk"ı tanıtıyordu...Her ikisi de dışardan bakan birinin görmesi halinde o kişinin zihninde deli olarak algılanabilirdi.Ama onlar bu hallerinden memnunlardı.Kız gözlerini gökyüzünden çevirip yavaşça adama döndü:

-Annem hasta olmam dan korkuyor,bu sıralar yağmurlar pek şiddetli.Bu yüzden sanırım ben gitmeliyim.

Kız sopasını açarken adam bu gidişe üzülmüş ve gerçek hayata dönmüştü.İçini bir sıkıntı kapladı.Kız oradan ayrılınca onu bir daha göremeyeceğini düşündü.Kız ayağa kalkınca adam hemen doğruldu.Kız eli ile adamı aradı.Eli adamın göğsüne değince durdu ve elini adamın kalbine koydu:

-Yağmur bugün seni boyamadı...dedi.

Elini adamın göğsünden çekti yola koyuldu.Adamın boğazında kelimeler kalmıştı....Kızın düşünceleri kesifti.Gülen yüzü arkasını dönünce son bulmuştu.Yarın yağmur yağmazsa diye düşündü.Dudağı titredi ve yeşil gözlerinden bir yaş düşüverdi.. "Notalar gibidir gözyaşlarım.Her damladıkların da hayatın müziği duyulur kulaklarımda.Başımı çeviririm müziğin geldiği yere.Müzik kulaklarımda erir usulca..Kalbimde bir isyan kıvılcımı doğuverir aniden.Kaşlarım çatılır,düşünceler art arda dizilir kurumuş dudağımda.Kirpiklerim ıslanır karanlıklar gözümü mesken edinirken,hayallerim tuvalde renksiz kalır fırçalaşmış ellerim olmadan.Ellerim dokunmadan anlamaz aklım güzelliğin derecesini.Dinlemeden anlamaz ellerim yetmez bir fısıltı güzelliği anlatmaya..Kırmızıyı hissedemez kalbim,kavrayamaz aklım.Dokununca anlamaz ellerim...İstemem başkasına yük olmak.İstemem halime acınmasını...Biliyorum aşk kırgın bana şimdi.Biliyorum hayallerim dargın şimdi...Bu gözler hep karanlıkta hiç bilmezler mutluluğun rengini.Aşkın manzarasını...Havada kanat çırpıyor düşüncelerim, gözlerimdeki yeşil sularda boğuluyor mutluluklarım.Kırmızı çimenlerden akan sarı kana bulanıyor ayaklarım..Gittikçe gömülüyorum bu derin bataklıkta..Çok zor bu kusur biliyorum.Ama mutluyum yinede en azından hissedebiliyorum göremediklerimi..Ey aşk seni hissetmek böylesine derinden,göremediklerimi unutturdu bir an...Acıyı,isyani unutturdu.."

Sonbaharda yağın yağmurlar son bulmuştu.Ne dün ne ondan önceki gün havada yağmur vardı.Bulutlar açık,etrafta kuşların cıvıltıları duyuluyordu.İnsanlar bu havadan istifade edip sokakları ve caddeleri doldurmuşlardı.Kalabalıktan büyük bir uğultu evlerin içlerine kadar giriyordu.Beyaz parmaklı evin camından dışarıyı seyreden kız sadece sesleri dinliyordu.Yüzünde en ufak bir tebessüm olmayıp hatta dudaklarından hafif bir hüzün sarkıyordu.Gamzeleri yanaklarında hiç gözükmüyordu.Haftalardır yağmayan yağmur kızın gözlerine yağmur düşürüyordu.Ellerini çenesinde birleştirmiş karanlığı izliyordu.Yavaşça sarı tül perdeyi çekti ve içeri geçti.Ayağa kalktı duvarlara ellerini dokundurarak,flütünü koyduğu yeri bulmaya çalıştı.Eline çarpan flüt çantasını aldı.Fermuarını açtı ve içnden flütü çıkardı.Kurumuş dudaklarına soğuk flütünü koydu.Bir nefes, sarı perdeyi sıyırdı beyaz parmaklıklar arasından hızla sıyırdı.Sokak arasından, dükkanların önünden,kahve kokusunu önüne katarak yol aldı.Durmaktan ilerledi.Peşine taktığı tüm mutluluklar ile hastaların arasına karıştı.Hastane koridorlarında yol aldı ve bir kapıyı aralayıp istenilen kalbe aktı.Delikanlı hastası ile konuşurken bir an durdu.Gözleri ileriye doğru baktı.Açık camdan gelen bir esinti saçları arasında dolaştı.Kulaklarına dolan müziği hatırladı bir an.O müziğin burada olmasını çok istedi o an.Karşısında duran yaşlı kadını gören delikanlı bir silkinme ile kendine geldi.Kadına reçetesini uzattı.Şaşkın gözlerle reçeteyi alan kadın dışarı çıktı.Genç kendine de bir reçete yazmayı o kadar isterdi ki..Gönlüne derman olacak bir ilaç..Bir anda gözlerini iri iri açtı.Camdan kafasını uzatıp gökyüzüne baktı.Gökyüzünde gri bulutlar kol gezmeye başlamıştı.Hızlıca önlüğünü çıkardı askıya astı.Ceketini giydi, koşarak dışarı çıktı...Adımlarını sıklaştırıp koşmaya başladı.Gökyüzünden bir kaç damla yerdeki gri taşları ıslatmaya başlamıştı bile.Ara sokaklardan hızlıca koşuyor,ters tarafa giden insanlara çarparak yol alıyordu.Gözleri dolmaya başladı..Düşünmek istiyordu ama düşünemiyordu.Ne düşüneceğini bile düşünemiyordu.Mutluydu endişeliydi de.Saat kulesini görünce adımlarını daha da hızlandırdı.Meydana vardığında soluk soluğa kalmıştı.Denizin sesi artık kulaklarına gelmeye başlamıştı.Dalgalar hırçınlaşmaya başlıyor,gökyüzü isyanını fısıltılar şeklinde yeryüzüne duyuruyordu.Denizin sesi şu an duyduğu en güzel sestti.Deniz kenarındaki banktan yere doğru uzanan kınalı saçlar daha erkenciydi.Delikanlı bu tabloyu o kadar özlemişti ki.Gözlerinden yaşlar art arda boşalıyor hıçkırıklar yüzündeki gülümseme ile bir tezatlık oluşturuyordu.Durduğu yerden tekrar ilerlemeye başladı.Kızın gözlerini kapadı.Kızın yüreği hızla çarpmaya başladı.Adam bir anda ellerini cesim bir utanç ile çekti.Kızın gözlerinin görmediğini bir an unutmuştu.Ama ikisi de bundan son derece memnundu.Adam usulca kızın yanına oturdu.Aralarında derin bir sessizlik başgösterdi.İkisinin utanma duygusu yanaklarında beliriyordu.Deniz dalgalarını yağmur ile birleştirip daha da hırçınlaşırken,kızın gözyaşları yeşil akıyordu...

ADI:Esra

SOYADI:Akkaya

ÖZGEÇMİŞ:Meslek lisesi Çocuk Gelişimi bölümünden 2010-2011 yılında mezun oldum.19 yaşındayım.Üniversite sınavlarına çalışıyorum.Hikayelerimi ve şiirlerimi ilk başlarda kendim için yazıyordum.Bu sıralar eserlerimi insanlara açmaya başladım.Şiir ve hikaye üzerine bir çok ürünüm var.Lisede iken öğretmenim sayesinde bir kaç kere edebiyat yarışmasına katılmışım.Şimdi ise kendimi liseden bağımsız olarak hikaye çalışmam ile bir yarışmada deniyorum..

Bu öykünün tüm hakları eser sahibi ve <http://engelliler.gen.tr> sitesine aittir. İzinsiz ve kaynak göstermeden öyküyü yayınlar hakkında yasal işlem yapılacaktır.